

SCRITTORI GIOVANI PER L'EUROPA

Publicati in UNGHERESE i "RACCONTI SENZA DOGANA"

FIATAL ÍRÓK EURÓPÁÉRT

A „RACCONTI SENZA DOGANA” (VÁMMENTES ELBESZÉLÉSEK) MAGYAR NYELVŰ KIADÁSA

Venticinque sono molti? Venticinque sono molti. Amiamo identificare l'Europa con il molto. E il molto con la ricchezza. In generale da europei amiamo comparare continuamente l'Europa a qualcosa, vaghiamo di metafora in metafora per poter chiamare questo girovagare Europa oppure europeo. Amiamo identificare l'Europa con la sua cultura e la cultura con la parola che in principio fu. Quest'ultima definizione è sempre più vacillante; ci afferra allora uno sbigottimento allegro, oppure una alterigia conservatrice secondo la quale il mondo sta andando nella direzione sbagliata, oppure (ma è possibile che si tratti già di un "e" o di un "inoltre") finiamo per considerare questo vacillare la nostra patria.

Esiste dunque una ricchezza che è il venticinque. E qui ci sono venticinque pezzi di scrittura. Non cominciamo a rintracciare che cosa li unisce, se è la gioventù a unirli, o i tratti comuni, le identità particolari e le pseudo-vite, i viaggi, il movimento, i confini, l'andare o il rimanere; è l'essere in 25 che li lega, li lega il fatto che essi sono già legati, oppure è il libro a legarli.

Il libro, qualunque libro, è al tempo stesso del cielo e della terra, dentro ci sono cose infinite, molti tipi di ricchezza, molte volte venticinque, e limiti e piccolezze, perché le pagine di un libro bisogna incollarle insieme, bisogna decidere la grandezza delle lettere; un libro ha un redattore, un progettista; e c'è sempre anche una volontà, un libro bisogna volerlo. Questo libro fu portato in vita da una volontà italiana (europea); il nome non è importante, non sono venuti qui per elogiare Cesare.

Il libro è l'oggetto più europeo che esista. Fra il girovagare e il vacillare lo ribadisco, tanto per ricordarcelo: è per leggere.

Huszonöt az sok? Huszonöt az sok. Európát szeretik a sokkal azonosítani. A sokot meg a gazdagsággal. Egyáltalán (európai-iként) szeretik Európát minduntalan valamihez hasonlítani, metaforákból metaforákba kóválygunk, hogy azután ezt a kóválygást nevezük Európának vagy európainak. Európát szeretik a kultúrájával azonosítani, ezt a kultúrát pedig a szóval, mely kezdetben vala. Ez utóbbi azonosítás láthatóan egyre inkább inog, ettől vagy vidám rémület fog el minket, vagy valami konzervatív nagyképűség, amely szerint rossz irányba halad a világ, vagy (de ez lehet, hogy már „és” vagy „továbbá”) ezt az ingást tekintjük szellemi otthonunknak.

Van tehát ez a gazdagság, ami a huszonöt. És van itt huszonöt darab írás. Ne kezdjük el számlálni, mi fűzi őket egybe, a fiatalságuk-e, az ismétlődő motívumok, különös identitások és áléletrajzok, az utazás, a mozgás, a határok, a menni vagy maradni – a 25-

ség fűzi őket egybe, az fűzi őket egybe, hogy egybe vannak fűzve, vagyis a könyv maga fűzi őket egybe.

A könyv, minden könyv, egyszerre az ég és a földé, végtelenségek vannak benne, sokféle gazdagság, sokszor huszonöt, és végességek és apróságok vannak benne, mert a könyvoldalakat össze kell ragasztani, dönteni kell a betűméretről, van szerkesztő, van válogató, van tervező – és mindig van egy akarat is, akarni kell a könyvet. Ezt a könyvet egy olasz (európai) akarat hozta létre, név nem fontos, nem dicsérni jöttem Caesart.

A könyv a legeurópaiabb tárgy. A sok kóvály- és ingás közt emlékeztetőül megjegyzem: olvasásra való.

Péter Esterházy

Esterházy Péter

"The most purely European thing one can imagine." This is roughly how the writer Péter Esterházy refers to the new book *Stories Without Customs* in his presentation of the volume. As a manifestation of multiple identities and pseudo-lives, the book expresses the cultural heterogeneity which many believe is the key to the greatness of Europe. In Esterházy's view, the book by 25 young authors from 25 countries may be compared to a filament running through each of those countries and stringing them together like multi-colored beads.